

Schatten vergaderen

Thema: De Bergrede
Mattheüs 6: 19-34

VOORAF

Dit is een gedeelte uit de Bergrede. Deze rede, zoals beschreven door de evangelist Mattheüs in de hoofdstukken 5, 6 en 7, bevat heel veel stof en is geen gemakkelijke vertelstof. Deze zondag gaan we in op het vergaderen van schatten, wat volgt op een gedeelte over het bidden en vasten.

UITLEG VAN DE TEKST

De Heere Jezus verbiedt in vers 19 niet het bezitten van aardse eigendommen, maar het vergaderen van schatten op de aarde. Het gaat dus niet zozeer om wat de mens bezit, maar om wat hij denkt van dat bezit, om zijn houding ten opzichte van dat bezit. Schatten zijn al die dingen waar we ons hart op hebben gezet en waarvoor we leven. Alle aardse schatten zijn vergankelijk. De mot kan het mooiste en meest kostbare gewaad onbruikbaar maken. En wat kan de roest ook een schade aanrichten. Bovendien kunnen dieven aardse bezittingen ontnemen.

We worden aangespoord om schatten te vergaderen in de hemel (vers 20). Daarmee wordt bedoeld het zoeken van het Koninkrijk Gods en van al het heil dat daaruit voortvloeit. De rijkdom in Christus. De schatten van de vergeving der zonden en het eeuwige leven. Die schatten zijn onvergankelijk. Ze zijn door Christus verworven en te verkrijgen om niet.

Als onze schat in de hemel is, is daar een hemelsgezind leven wat op aarde in de vruchten zichtbaar wordt. Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn (vers 21). Ergens anders zegt de Heere Jezus: 'Werk niet op de spijze, die vergaat, maar om de spijze, die blijft tot in het eeuwige leven.'

In de verzen 22 en 23 gebruikt de Heere Jezus weer een ander beeld om iets duidelijk te maken, namelijk ons oog. Het woord dat in vers 22 vertaald is met 'eenvoudig' betekent: helder en zuiver, d.w.z. gezond. Een gezond oog verlicht het hele lichaam. Zoals we bij het licht van gezonde ogen de weg vinden, zo worden we geleid door ons verstand. Het woord 'boos' in vers 23 betekent: slecht. Als we slecht zien, kan dat kwalijke gevolgen hebben. Hoeveel ernstiger zullen dan de gevolgen zijn als ons innerlijk oog, d.w.z. ons hart, verstand of wil duister is. Dan dwalen we.

De Heere Jezus zegt in vers 24 dat het dienen van twee heren onmogelijk is. Dienen betekent hier: geheel tot iemands beschikking staan. Dienen met een volkomen overgave. Op zo'n manier kan een slaaf nooit tegelijkertijd twee heren dienen, 'want of hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten'. Dan noemt Hij de twee heren met name: 'Gij kunt niet God dienen en de Mammon.' De Mammon noemen we meestal de god van het geld. Het is een Aramees woord voor bezit, rijkdom en geld. God wil dat we Hem alleen dienen. De Heere is een ijverig, een jaloers God. Hij wil niet dat we in plaats van of naast Hem iemand anders dienen. Hij wil alleen gediend worden. Daar zijn we ook door de doop toe verplicht, 'namelijk, dat wij deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, aanhangen, betrouwen en liefhebben van ganser harte, van ganser ziele, van ganse gemoede en met alle krachten...'

Vanaf vers 25 verbiedt de Heere Jezus niet het zorgzaam zijn, maar wel het bezorgd zijn, het zich

zorgen maken over het leven en over het lichaam. Hij spreekt hier over het bezorgd zijn over zichzelf met het oog op de toekomst (vers 34). Het beginwoord 'daarom' verbindt vers 25 met het voorgaande vers: bezorgd zijn is het dienen van de Mammon! Er is meer nodig om het leven in stand te houden dan alleen voedsel. Het is uiteindelijk afhankelijk van God. En als de Vader in de hemel voor de vogels zorgt (vers 26), dan zal Hij toch zeker voor Zijn kinderen zorgen. Hij weet alles van hen en daarom weet Hij ook precies wat ze nodig hebben. Kijk maar eens naar de vogels. Ze zaaien en maaien niet. Ook verzamelen ze niet in de schuren. Maar ze worden wel door de hemelse Vader gevoed. Als Hij nu zo goed voor de vogels zorgt, dan zal Hij toch zeker Zijn kinderen geven wat ze nodig hebben?

Door bezorgd te zijn, kunnen we ons leven ook niet verlengen (vers 27). De lengte van ons leven is door God vastgesteld. Als God nu de bloemen en het vergankelijke gras met schoonheid bekleedt, die zelfs de heerlijkheid van Salomo overtreft, hoeveel te meer zal Hij dan voor Zijn kinderen zorgen (vers 28-30).

De Heere Jezus zegt dat bezorgdheid nagelaten moet worden, want dat doen de heidenen en de hemelse Vader weet wat Zijn kinderen nodig hebben (vers 31-32). In vers 33 noemt de Heere Jezus het belangrijkste: 'Zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid.' Het Koninkrijk van God zoeken we door de middelen te gebruiken die de Heere gegeven heeft: het lezen en onderzoeken van Gods Woord, Hem aanroepen in de gebeden, het trouw bezoeken van de samenkomsten van de gemeente op de zondag en door de week. Het Koninkrijk van God, waar we sinds de zondeval buiten staan, is daar waar de Heere Jezus als Koning in eigen leven wordt erkend en we niet meer het eigendom zijn van onszelf. Waar we niet meer zelf regeren, maar door Zijn Woord en Geest geregeerd worden. Het Koninkrijk van God is in beginsel op aarde en volkomen hierboven. Wie door genade onderdaan mag worden van dat Koninkrijk ontvangt vergeving van zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid, die wordt beschermd en bewaard. Dan zullen we ook steeds meer Gods gerechtigheid zoeken, dat is naar de regels van dat Koninkrijk willen leven en de Koning steeds meer willen dienen en eren. Voor de zoekers van Gods Koninkrijk en Zijn gerechtigheid geldt een heerlijke belofte: 'en al deze dingen', het noodzakelijke levensonderhoud, 'zullen u toegeworpen worden'. Als Hij uit genade het hoogste en beste heeft geschonken, het goed dat nimmermeer vergaat, zal

Hij ook voor het minste, voor het vergankelijke, zorgen.

TER OVERWEGING

N.a.v. dit gedeelte kunnen we met de kinderen ingaan op wat en waar onze schat is, wat het belangrijkste in ons leven is. Is dat het kennen, het dienen en vrezen van de Heere? Dat is een hemelse schat die we nooit meer zullen kwijt raken. Hebben we al echt het betrekkelijke van al die aardse schatten ingezien of worden we nog gedreven door de begeerte naar steeds meer? Ook al zouden aardse schatten niet verteren of gestolen worden, dan moet de mens bij het sterven alles achter laten. Dat zal een eeuwige armoede betekenen als het nooit door genade mocht komen tot een vergaderen van schatten in de hemel.

We denken van nature allemaal dat het mogelijk is om twee heren te dienen. God wat en de wereld wat. De Heere Jezus zet hier een dikke streep door: 'Niemand kan twee heren dienen.'

Is er een hartelijk dienen van de Heere in ons leven te vinden?

De Heere Jezus noemt voorbeelden van de zorg van de hemelse Vader voor de vogels, de bloemen en het gras. Denk daar maar met de kinderen over na. In het voorjaar gaat alles weer groeien. Wie zorgt daarvoor? De natuur? Nee, de hemelse Vader. Hij, Die alles geschapen heeft, onderhoudt het tot op de dag van vandaag. Zo wil Hij nog veel beter zorgen voor al Zijn kinderen.

In vers 33 spoort de Heere ons aan om eerst het Koninkrijk Gods te zoeken en Zijn gerechtigheid en dan zal de Heere Zelf voor al het andere zorgen. Bespreek met de kinderen wat dat Koninkrijk is en hoe we dat kunnen zoeken. Het belangrijkste is om onderdaan te worden en te zijn van de Heere en naar Zijn geboden te leven. Dan zal de Heere ook voor al het andere zorgen en hoeven we niet bezorgd te zijn. En wie dat Koninkrijk en de Koning daarvan zoekt, die zal vinden! Wat zijn we gezegend als we zonder bezorgd te zijn uit Zijn Vaderlijke hand mogen leven. Dan gaat het niet altijd voor de wind. Maar dan mag je geloven in Gods voorzienigheid: Vader weet wat goed voor me is. Hij heeft alle dingen in Zijn hand (Heidelbergse Catechismus, zondag 10).

GELOOFSLEER

Heidelbergse Catechismus, zondag 9-10.
Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 13.